

Hvalbingar óðir — kæra dómáran

»Dömingin í dystinum KÍ-Royn leygardagin í Klaksvík var so hópisleys, at tað er ófatiligt, at Arthur Ellingsgaard sleppur at døma dystir í vaksnamannadeildini,« sigur Johan Petur Olgarson, Royn, ið sjálvur er royndur dómari í 1. deildarfótbólti

Áskoðararnir í Klaksvík leygardagin, sum hugdu at dystinum millum 2. deildarliðini hjá KÍ og Royn, tykjust hava upplivað ein øðrvísi dyst, enn tey eru von við.

Í hvussu er benda nógvar munligar frásagnir frá dystinum á, at hann eitt nú varð dómur á ein heilt serstakan hátt.

Hetta sást eisini á tí, Sosialurin í gjár visti at siga frá hesum dysti.

Her skulu í stuttum verða endurgivin nøkur brot úr dystarfrásøgnini:

»...Royn verjan settir rangstøðufellu, sum linjuverji, Roynleikarar og kanska eisini klaksvíkingar halda eydnast. Men ikki dómárin, og so er lagamanni hjá Allani Joensen at trilla til 3-0...Tað er annars einki at liggja omaná, at bæði liðini vóru stak illa nøgd við leiðsluna av dystinum hjá svartklædda manninum.« (endurgeving endað)

Kundi endað øðrvísi

Tað er eingin loyna, at tað serliga eru hvalbingar, sum gera vart við seg og sína ónøgd:

»Dömingin var undir alt lágmark, og orsøkin til, at vit nú fara at kæra dómáran frá dystinum í Klaksvík, er ikki úrslitið, men tað hópisloysið, dömingin var merkt av allan vegin í-gjøgnum,« sigur ein av Royn-spælarunum, Johan Petur Olgarson, ið sjálvur er aktivur dómari í vaksnamannadeildunum — gjarna í 1. deild. »Vit hava munliga vent okkum til FSF, sum hevur biðið okkum koma við skrivligari frágreiðing, og hana fara vit so at skriva í morgin (í

dag, blóm.).«

Fingu mál koldømt

Tað, sum hvalbingarnir serliga eru ónøgdir um, var koldömingin av einum máli, teir fingur, tá støðan var 1-0 til KÍ.

»Vit javnaðu út, men dómárin dømdi fyri rangstøðu, hóast ikki færri enn tveir KÍ'arar stóðu inni á sjálvari málstriki, og dekkjaðu upp,« sigur Johan Petur Olgarson. »Ein og hvør kundi siga sær sjálvum, at her var fullkomuliga ógjørligt, at nakar spælari kundi vera rangstøddur á nakran sum helst hátt. Men tað vóru so sanniliga ikki bara vit, ið rystu við høvduinum, hóast KÍ'ararnir vóru fegnir um, at málið varð koldømt.«

Johan Petur vísir á, at hóast dysturin endaði 4-0 til KÍ, so kann ein bert hugsa sær til, hvørja vend eitt útjavandi mál í hesi støðuni kundi havt við sær.

»Vit góðtaka sjálvandi tapið, tí 4-0 kann eingin dómari gera eitt úrslit til, soleiðis uttan víðari,« sigur hann. »Men dómáran og dömingina kunnu vit bara als ikki góðtaka.«

Kennir ikki reglurnar

Sambært hvalbingum er dómárin, Arthur Ellingsgaard, heldur ikki serliga kunnugur við nýggju reglurnar, FIFA hevur latið gera.

»Um so málverjarnir lógu flatir í luftini fyri at bjarga og so máttu toyggja seg einaferð aftrat fyri at fáa hildið bóltinum, dömdi hann konsekvent óbeinleiðis frispark, hóast vit báðir undan dystinum høvdu tosað saman um júst hesar nýggju

reglurnar,« sigur Johan Petur. »So tað sær ikki út til, at maðurin kann hava stórvegis skil fyri döming.«

Vildi ikki hyggja at linjuverjanum

Eitt annað dømi, sum verður nevnt — stóð eisini í Sosialinum í gjár — er tað triðja málið, KÍ fekk í dystinum.

»Vit gjørdur rangstøðufellu, sum eisini riggaði, tí spældi maðurin kom at verða langt innanfyri okkum,« greiðir Johan Petur frá. »Hetta sá linjuverjin, og hann veittraði eisini fyri tí, men tað ræddi ikki dómáran, ið læt spælið ganga víðari og gjørdi dóm linjuverjans til einkis, hóast hesin stóð væl fyri, og tað annars kundi siggjast av einum og hvørjum, at her var talan um greiða rangstøðu og einki annað.«

Johan Petur fór beinanvegin til dómáran, og bað hann spyrja linjuverjan, hvat hesin hevði veittrað fyri. Men hann dómárin avvísti, at linjuverjin yvirhvør hevði veittrað, hóast hann sambært Johan Peturi hevði staðið góða løtu við flagginum uppi.

»Eg bað dómáran triggjar ferðir fara yvir og spyrja linjuverjan, men hann tviðelt um, at linjuverjin ikki hevði veittrað, og at har var einki at spyrja hann um,« sigur Johan Petur.

Spældi -sjavs- við kortunum

Ikki tykist nóg mikið vera við, at Arthur Ellingsgaard í vanligu dómunum gjøgnum dystin gjørdi brótlarar. Hvalbingar hava eisini hug at viðmerkja tey

átta (8!) gulu kortini, ið givin vóru í dystinum.

Teir siga, at talan í allar mátar var um ein siðiliga spældan dyst, uttan nakað hart spæl, men at dómárin kortini býtti kortini út til høgru og vinstru, sum spældi hann »sjavs«, sum Johan Petur Olgarson tekur til.

Hvørja ferð spælararnir søgdu nakað sum helst, fingur teir gula kortið, eins og kortini eisini vórðu givin við lögnum grundgevingum:

»Sjálvur var eg ov seinur til eina heilt vanligu takling úti á miðjum vølli, sum sjálvandi var til eitt frispark,« sigur Johan Petur. »Men ikki var nóg mikið við tí. Eg fekk gula kortið, tí eg skuldi hava brúkt sokallaðu neyðbremsuna.«

Rúgvusmikil kæra

Óivað verður tað ein rúgvusmikil kæra, Royn fer at senda um dómáran og dömingina í Klaksvík, hóast teir ikki við tí vilja hava, at úrslitið av dystinum skal broytast.

»Vit duga ikki at siggja nakað høpi í, at ein so vorðin dómari skal sleppa at døma týðandi dystir í vaksnamannadeildunum,« sigur Johan Petur Olgarson. »Og um menn ikki vilja trúgva tí, vit hava at bera fram, so kunnu teir bara seta mannin at døma ein toppdyst í 1. deild og so sjálvir koma at hyggja at, hvussu tað sær út. Tá fáa teir so í hvussu er sjón fyri søgn.«

Kæran frá verður sum sagt skrivað í dag, og sum skjótast send Fótóbóltssambandinum.

hj.

Arthur Ellingsgaard:

»Dysturin er dómur — so er alt sagt!«

Sosialurin vendi sær fyrrapartin í gjár til dómáran frá umrødda dysti í Klaksvík, Arthur Ellingsgaard av Eiði, og spurdi hann um, hvat hann sigur til kæruna frá Royn.

»Teir mugu gjarna hótta við eina kæru, um tað er tað, teir vilja,« sigur hann. »Eg ætli mær einki serligt at svara til tað, og hatta mugu teir um. Dysturin er bæði spældur og dómur, og so er ikki meira at siga um tað. Og fyri tað kundi KÍ vunnið enn meira enn hasi 4-0, sum endaliga úrslitið varð.«

Dómari í mong ár

Arthur Ellingsgaard vísir á, at hann hevur verið dómari í mong ár, og at hetta er fjórða árið, at hann dómir, síðani hann tók dómaraþrógv.

»Tað undrar meg bara

ikk, at eitt lið, sum heldur seg hava vunnið áðrenn dystin, fær hug at koma øllum møguligum kærum, tá tað ikki vísir seg at rigga á vøllinum,« sigur hann. »Væl kann tað vera, at eg havi gjørt onkran feil, men tað er einki at øsa seg upp um soleiðis. Hatta mugu hvalbingarnir sjálvir um.«

Einki meira at gera

Hann sigur seg annars ikki hava hug at gera nakra viðmerking til tíðindini um, at Royn ætlar at kæra döming hansara í dystinum KÍ-Royn.

»Sum sagt, so er dysturin spældur og dómur, so har er einki meira at gera við tað,« sigur Arthur Ellingsgaard at enda í stuttu viðmerking síni til Sosialin.

hj.

Sosialurin — fimm ferðir um vikuna!